

РЕШЕНИЕ

№ 5964

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6381** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ чрез юк.Д. срещу решение № 1877/27.05.2022 г., постановено по НАХД № 20211110213758/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юк. Д., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – И. Н. М., в писмен отговор чрез адв. М. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски за две съдебни инстанции. В съдебно заседание ответникът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № НП-00066/10.09.2021 г. на председателя на КПКОНПИ, с което на И. Н. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 (хиляда лева) лева на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ) за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ. С решението КПКОНПИ е осъдена да заплати сторените разноски от първоинстанционния жалбоподател в размер на 360 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

При направена на 27.07.2021 г. проверка в регистрите на Комисията е установено, че И. Н. М. в качеството му на народен представител в 45-тото Народно събрание в едномесечен срок от встъпването си, което е станало на първото заседание на новоизбрания парламент, проведено на 15.04.2021 г., не е подал пред КПКОНПИ в законоустановения срок встъпителна декларация за имущество и интереси, а именно от 15.04.2021 г. до 17.05.2021 г., който е първият работен ден, тъй като 15.05.2021 г. е събота и е неработен ден.

Проверяващият орган приема, че са нарушени разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ., поради което на И. Н. М. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № ПР-310/12.08.2021 г. В АУАН като дата за извършване на нарушението е посочена 18.05.2021 г. Въз основа на акта е издадено процесното НП, в което е посочено, че нарушението е извършено на 15.06.2021 г.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че безспорно не е подадена встъпителна декларация за имущество и интереси в предвидения срок, но в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на наказаното лице, тъй като датата на извършване на нарушението не е категорично установена от административнонаказващия орган.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали.

Няма спор между страните, че И. Н. М. в качеството му на лице, заемащо висша длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, не е изпълнил задължението си да подаде декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от встъпване в длъжността. Независимо от това касационната инстанция споделя извода на районния съд за допуснато съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяна на процесното НП, поради разминаване между посочената датата на извършване на административното нарушение в АУАН и НП.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че датата на извършване на нарушението е установима от неговото описание в НП, както и че се касае за допусната техническа грешка. Непосочването или неправилното посочване на датата на извършване на административното нарушение е съществен порок на НП, обуславящ отмяната му само на това основание. Императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е установена като гаранция едновременно за законосъобразно упражняване на предоставената административнонаказателна власт от органа и за упражняване правото на защита на нарушителя. Съдържанието на АУАН и НП е дефинирано по закон и не поставя под съмнение необходимостта от ясно и точно описание на реквизита по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като е недопустимо неговото установяване по тълкувателен път. Направената грешка е неотстранима в хода на съдебното производство по оспорване на НП, тъй като съдът не разполага с правомощието да внесе съществено изменение в обстоятелствената част на нарушението, определяйки правилната дата на извършването му. В случая наказанието е наложено именно поради неизпълнение на задължение в в указан срок. Без правилно да е конкретизиран моментът, от който е налице неизпълнение и следователно извършване на нарушение, се възпрепятства и възможността на съда да извърши правилна преценка относно това дали са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, искането на ответника по касационната жалба за присъждане на сторените разноски пред двете инстанции не следва да бъде уважавано по следните съображения:

Видно от решението на районния съд, КПКОНПИ е осъдена да заплати сторените в производството разноски в пълния размер, заявен от първоинстанционния жалбоподател и съобразно представения по делото списък на разноските. Пред касационната инстанция също се претендират разноски, но по делото липсват доказателства за действителното им извършване и техния размер, поради което искането за присъждането им е изцяло неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1877/27.05.2022 г., постановено по НАХД № 20211110213758/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

